

2019. január 13.  
Bálintbokor, Mandabokor  
Istentisztelet

„<sup>22</sup>Aki jó feleséget talált, kincset talált” Péld 18,22

„<sup>24</sup>Jobb a háztető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnal együtt a házban.” Péld 25,24

„<sup>13</sup>Apjának szerencsétlensége az ostoba fiú, és mint a szüntelen csepegő háztető, olyan a zsémbes asszony. ” Péld 19,13

„<sup>26</sup>Szégyellni való és gyalázatos az a fiú, aki bántalmazza apját, vagy elkergeti anyját.” Péld 19,26

„<sup>6</sup>Az öregek koronája: az unokák, és a fiak ékessége: az atyák.” Péld 17,6

„<sup>1</sup>Jobb egy darab száraz kenyér ott, ahol békesség lakik, mint ha zsíros falatokkal van tele a ház, de veszekednek benne.” Péld 17,1

Drága Gyülekezet!

Kedves Férjek és Feleségek!

Kedves Édesapák és Édesanyák!

Amint az már hagyomány, hogy a minden év január 2. vasárnapján az előző esztendőben megkeresztelt gyermekeket, szüleit és keresztszüleit meghívjuk „keresztelés vasárnapjára”. Azzal a céllal, hogy megerősítsük a gyülekezet és Isten színe előtt tett fogadalmukban, hogy gyülekezeti közösséget nyújthassunk számukra, ahol otthon érezhetik magukat, ahol szeretetet, békeséget kaphatnak.

Ezekon a vasárnapokon mindig olyan különleges témákat veszünk, amely tükrözi a Szentírás tanítását a férjekről, a feleségekről, a gyermekekről, a családról. Tudniillik, a Szentírás – társadalmi szempontból nézve – szíve-közepe a család. A krisztusi család, ahol megélik a Krisztushitet, a krisztusi békességet, szeretetet. **(2. dia)** A Szentírásban különleges helyet foglal el a család,

a férj, a feleség, az édesanya, az édesapa, a gyermekek. Mindenkinek meg van a maga helye, feladata, szerepe, szolgálata. A férfi ne töltsön be női szerepet, a nők ne töltsenek be férfi szerepet. A nők ne legyenek édesapák, az édesapák ne legyenek édesanyák. A gyermekek ne képzeljék magukat szülőknek, a szülők pedig ne legyenek gyerekesek. Az Isten által rendelt feladataikat lássák el, ehhez pedig Isten ad útmutatást. Isten Igéje minden tekintetben jó tanácsadó. Nem csupán az élet minden területére, hanem minden szolgálatra, családi szerepekre, annak elvégzésére ad tanácsot. A tavalyi esztendőben, „Keresztelés vasárnapján” nagyon részletesen kifejtettem a Biblia tükrében a szülői szerepeket, a gyermekek nevelését, így – ha lesznek is átfedések – mai alkalmunkon annak egy másik aspektusáról szeretnék beszélni nektek. Arról, hogy mik a „Családi tudnivalók”, milyen útmutatása van a Szentírásnak a legkisebb, de egyik legfontosabb közösségről, a családról.

Így hallhatunk arról, hogy **(3. dia)**

- Milyen a jó feleség és édesanya?

- Milyen a jó férj és édesapa?
- Milyen a nevelt és a nevetlen gyermek?
- Hogy lehet igazán békesség a családban?

Feltételezhetően vannak, akik kételkedve, vannak, akik nagyon kíváncsian várják, hogy megmondjam, milyen a jó feleség, vagy odamondjam, hogy milyen a jó férj, aztán „egész úton hazafelé azon gondolkodnátok”, hogy lehetne odamondani, „látod, még a lelkész is megmondta...”. Nem szeretnék ilyen „még a lelkész is megmondta” helyzetet teremteni, nem szeretnék feszültséget kelteni, de az vágyam, hogy Isten Igéjének útmutatását vegyük komolyan, s ha van mulasztásunk, akkor azt ismerjük fel és változtassunk rajta. Nem az a célom, hogy alátámasszak bármit is, hogy valaki jó-e vagy sem, hanem az a célom, hogy biblikus férjek, feleségek, gyermeknevelések legyenek a családban, mert annak lesz igazán ékessége egy társadalomban. Ha biblikusan nézem, akkor szerető, békességre törekvő, példamutató családokra van szükség, ha társadalom szempontjából nézem, akkor pedig nagyon nagy

szükség van a kiegyensúlyozott házasságokra, családokra. Ma nagyon sok a kisiklott, félresiklott, zátonyra futott házasság, és egyre több a kisiklott, félresiklott, nevetlen, tiszteletlen életű gyermek a családokban. Ezért is fontos, hogy vegyük komolyan Isten útmutatását ebben a kérdésben is. A Példabeszédek könyve nagyon sok tudnivalót leír a családról, a házasságról. Érdeemes otthon es-ténként együtt a feleséggel, gyermekekkel olvasni, mert sok hasz-nos tanácsot lehet megtudni ebből a könyvből.

Elsőként nézzük meg, milyen a jó feleség és édesanya?! **(4. dia)**

„<sup>22</sup>Aki jó feleséget talált, kincset talált” Péld 18,22

„<sup>24</sup>Jobb a háztető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.” Péld 25,24

„<sup>13</sup>Apjának szerencsétlensége az ostoba fiú, és mint a szüntelen csepegő háztető, olyan a zsémbes asszony.” Péld 19,13

**(5. dia)** A jó feleség az egy drága kincs! Ez a drága kincs egy olyan megfizethetetlen és felbecsülhetetlen érték, amely pótolhatatlan. Ez a drága kincs bearanyozza a férj és a család életét. A drága feleségnek nem a külső szépsége lesz ékessége, hanem a belső.

Nem kívül cicomázza magát, hanem belső kincseivel gazdagítja férjét, gyermekeit. Azt mondja az Ige **(6. dia)**:

„<sup>23</sup>Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés. <sup>24</sup>Ez őriz meg a rossz nőtől, az idegen nő hízeltető nyelvétől. <sup>25</sup>Ne kívánd meg szépségét szívedben, és ne fogjon meg szempilláival!” Péld 6,23-25. Vannak nők, akik hízeltető magatartásukkal, bájos szempilláikkal ujjuk köré tudják csavarni a férfit, még akár a házasembert is. Az ilyen lelketű nőtől óvakodni kell. Azt mondja a Példabeszédek könyve **(7. dia)**: „<sup>13</sup>szemével kacsingat, lábával jelt ad, és ujjával integet. <sup>14</sup>Fonákság van szívében, rosszat kohol mindenkor, és viszálykodást szít.” Péld 6,13-14

Ez nem kincs, hanem állandó rettegésben tartja a férfit és a nőt, mert aki az egyikkel így viselkedik, az a másikkal is így fog. Aki az egyikkel megcsinálja, azzal párhuzamosan a másikkal is meg fogja tenni. Nem a külső lesz az igazi kincs, mert a külső elmúlik, de akinek kincse a szívében van, azon az idő, a kor sem fog fogni.

A Szentírás azt mondja, az igazi drága kincs **(8. dia)**:

**„<sup>1</sup>Ugyanígy, ti, asszonyok, engedelmeskedjetek férjetekeknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is megnyerje őket, <sup>2</sup>figyelve istenfélő és tiszta életetekre. <sup>3</sup>Ne a külső dísz legyen a ti ékességeitek, ne a hajfonogatás, arany ékszerek felrakása vagy különféle ruhák felöltése, <sup>4</sup>hanem a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes Isten előtt.”** I Pt 3,1-4

Még mielőtt bárki félreérteni, nem arról van szó, hogy egy feleség, egy édesanya ne legyen igényes, ez a probléma nem az asszonyokkal szokott előfordulni, mert a férfiak hamarabb el-igénytelenednek. Legyen egy feleség, egy édesanya igényes. Ne hagyja el magát, legyen ápoltság, finom érzékű, ízléses, adjon magára, azonban ne a bájait mutogassa, domborítsa ki. Az igazi feleség az nem másoknak akar tetszeni, hanem a férjének, nem másokat akar megnyerni, hanem az ő férjét. Nem másoknak mutogatja magát, hanem egyedül és kizárólagosan az ő férjének. Minden

ápoltságát, finomságát, igényességét a férjének teszi és nem azért, hogy az utcán utána forduljanak. Sajnos a legtöbb nőben a hiúság nagy úr. Ahogy a férfiban úrrá tud lenni az igénytelenség, úgy a nőben a hiúság. A legtöbb gondot a nőknél a hiúság okozza. Mert magára akarja felhívni a figyelmet, mert rivalizálnak egymással nők, mert vetélytársat látnak egymásban. Mert hízelgő, ha egy férfi megdicséri, pozitív megjegyzést tesz rá, ha szépségével másoknak a figyelmét is fel tudja kelteni. A női hiúság tönkre tudja tenni egy nő, egy házasság, egy család életét. Ezért óvja is a nőket a Szentírás a hiúság lelkületétől. **(9. dia)** „<sup>26</sup>Ne vágyódjunk a hiú dicsőség után, egymást ingerelve, egymásra irigykedve!” Gal 5,26 (Káldi-Neovulgáta fordítás).

A hiú, a zsémbes, a házsártos asszony megkeseríti az ember, egy család életét. Ezért is beszél az ilyen asszonyokról is az Ige.

Milyen a jó feleség, és a jó édesanya? Most olyat mondok, amelyet talán nehéz megszívlelni, talán lesznek, akik megbotránkoznak, s szembe megy a világ diktálta közfelfogással, különösen a feminista irányzattal, felfogással. Attól lesz valaki áldott feleség,

áldott édesanya, ha Isten Igéje ott van a szívében, minden ékessége belső szépsége és azt ragyogtatja a családban, a környezetében.

**(10. dia)** Az a felség, aki a helyén van, aki az Isten által rendelt szerepét betölti, az olyan, mint az igazgyöngy! Ha a felség az igazgyöngy, akkor a család a kagyló, ami védelmet nyújt számára is.

Beszéljünk röviden a férfiakra. Na, nem azért röviden, mert velük nincsen gond! Ellenkezőleg! Velünk, férfikkal van a legtöbb gond. De bevallom őszintén, akik ismernek, s hallgatják az igehirdéseimet, azok tudják, hogy a férfiakat nagyon sok igehirdésembe „szapulom”, tanítom, feddem, ezért talán ma nem olyan intenzíven teszem, mint szoktam. Inkább tényleg csak röviden arról szólnék, mit mond a férfiakra az Ige!?

Jeremiás könyvében nagyon világosan beszél az ilyen férfiről **(11. dia)**: „**Átkozott az a férfi, aki emberben bíz, és testi erőre támaszkodik, az Úrtól pedig elfordul szíve!** <sup>6</sup>Olyan lesz, mint bokor a pusztában: nem remélhet a jövőtől semmi jót. **Kövek között tengődik a pusztában, a szikes, lakatlan földön.**” Jer 17,5b-6. Az olyan férfi, aki azt gondolja, hogy a maga testi

erejével, saját eszével, Isten nélkül tartja majd össze a családot, az nagyon hamar rá fog jönni ennek a bibliai mondatnak az igazságára. Az ilyen férfi tényleg olyan, mint bokor a pusztában!

**(12. dia)** <sup>7</sup>De áldott az a férfi, aki az ÚRban bíz, akinek az ÚR a bizodalma. <sup>8</sup>Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.” Jer 17,5b-8. Milyen jó lenne ilyen férfinak lenni, akinek az élete ilyen csodálatos, törzse erős, mint a folyó mellé ültetett, gyökereit Istenbe veti és az élet forrásából, Isten Igéjéből merít, táplálkozik. Ilyen férfi mellett még a feleség is kivirul, sőt, az ilyen férfi mellett lesz igazi drága kincs a feleség.

Útmutatásként pedig azt mondja az ige a férjéről, édesapákról: **(13. dia)** „<sup>7</sup>És ugyanígy, ti, férfiak is, megértően éljeteztek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllal, adjátok meg neki a tiszteletet mint örökös társatoknak is az élet kegyelmében, hogy imádkozásotok ne ütközzék akadályba.” I Pt 3,7.

Ha a férfi a helyén van, megadja azt, amire a feleségnek igazán szüksége van **(14. dia)**: tiszteletet, gyengédséget, odafigyelést, szeretetet, békességet, akkor a nő is a helyén lesz, mint feleség, mint édesanya.

**(15. dia)** Tudjátok, így nem lehet egy férfinak, egy férjnek viselkedni – ahogy az ábra mutatja! Az ilyen tapintatlan, bunkó férfinak lesz igazán zsémbes és kiállhatatlan felesége, de ezen ne is csodálkozzon. Egy jó útmutatás az Igéből, amit mond Pál **(16. dia)**: „<sup>19</sup>Ti, férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk mogorvák.” Kol 3,19 és egy másik, ami etalon kell, hogy legyen számunkra, férfiak számára: „<sup>25</sup>Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte,” Ef 5,25. De jó lenne úgy szeretni feleségeinket, ahogy Krisztus is szerette az egyházat és önmagát adta érte. Hogy minden körülmények között őket szeressük, s azt adhassuk nekik, amire igazán szükségük van, amitől igazi feleségek és édesanyák lehetnek.

A harmadik, amiről szintén röviden kell beszélnem, az a kérdés, hogy **(17. dia)** „milyen a nevelt és a nevetlen gyermek?”. Azt gondolom, hogy sok jó és rossz tapasztalatunk van ezen a téren, de abban teljesen biztos vagyok, hogy korunkban a legtöbb gond nem is a gyermekekkel, hanem a szülőkkel van. Amilyen a szülő, olyan lesz a gyermek is.

**(18. dia)** Ne csodálkozzunk, hogy a gyermek nem tiszteli a szülőt, a pedagógust. Ha a szülő nem tiszteli a gyermeket és a pedagógust, akkor a gyermek honnan látná a tiszteletet? Ha a szülő nem krisztusi szeretettel szereti a gyermeket, akkor miért szeresse majd idős korára a szüleit?

Azt mondja az Ige: **(19. dia)** „<sup>26</sup>Szégyellni való és gyalázatos az a fiú, aki bántalmazza apját, vagy elkergeti anyját.” Péld 19,26. És tudjátok, mennyi ilyen van. Szomorú szívvel emlékszem vissza arra az idős házaspárra, akik eljöttek hozzám lelkipozíciói beszélgetésre, s kérték a segítségemet, mert a fiúgyermekük állandóan vert őket, elvette minden pénzüket. Tóni bácsi azt mondta

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nekem: „*Tisztelendő úr! Mindent megadtam a fiamnak, minden-  
nel elhalmoztam, mindenemet odaadtam! Ezt érdekelted?!*” S  
annyit mondtam drága Tóni bácsinak, talán nem kellett volna min-  
dennel elhalmozni, mindent odaadni neki. Azt az egyet, ami iga-  
zán szükséges, amiről Jézus is beszél, azt a lelki, drága kincset, azt  
a krisztusi szeretetet, irgalmasságot, szigorságot, következetessé-  
get kellett volna neki adni. Nem attól lesz valaki jó szülő, hogy  
mindent odaad a gyermekének, hogy mindennel elhalmozza. Saj-  
nos vannak szülők, akik istenítik saját gyermeküket, s nézzétek  
meg, az ilyen gyermekek fogják a poklok-poklát előidézni szüleik  
életében. Az ilyen gyermekek a legtöbb esetben hálátlanok lesz-  
nek. Azt mondja a Példabeszédek könyvében Salamon **(20. dia)**:  
„**1A bölcs fiú megfogadja az apai intést, de a csúfolódó nem  
hallgat a dorgálásra.**” Péld 13,1. A gyermeket fegyelmezni, in-  
teni, ha kell – s tudom, ezzel sokan nem fognak egyetérteni, főleg  
a mai humanista felfogásban – lehet kézzrátételt is alkalmazni.  
Nem baj, hogy nem szereti a gyermek a dorgálást, de később hálás  
lesz érte – hidd el! Azt mondja az Ige **(20/a dia)**: „**10Rosszul esik**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

**az intés annak, aki letér az ösvényről, pedig meghal az, aki  
gyűlöli a dorgálást.”** Péld 15,10. A feddés, a dorgálás a szeretet  
nyelvén behozza gyümölcsét, s megfogja hálálni a gyermek. Az  
Ige is azt mondja **(20/b dia)**: „**18Fenyítsd meg fiadat, míg van  
remény, de ne vigyen odáig indulatod, hogy halálát okozd!**”  
Péld19,18 Olyan a gyermek, mint a gyümölcsfa. Ahhoz, hogy  
szép és bőséges termése legyen, ahhoz metszeni kell, le kell vágni  
gallyakat, vesszőket, de később ez a metszés áldás lesz. Így kell  
metszeni gyermekeinek, talán fájdalmas, de később beérik a gyü-  
mölcsse. Nyilván ütni könnyebb egy gyermeket, könnyebb vele ki-  
abálni, haragunkat rázúdítani, de odafigyelni rá, szeretni, leülni és  
megbeszélni, törődni vele, „ápolni” szívét-lelkét, időigényesebb,  
pedig ez lesz hosszútávon kifizetődő. Legyen mindannyiunk szá-  
mára az Ige útmutatás a gyermeknevelésben és akkor sok szomo-  
rúságot elkerülhetünk gyermekeinkkel kapcsolatban.

Befejezésül pedig arról szeretnék nektek beszélni, **(21. dia)**  
hogy lehet igazán békesség a családban?!

A békességhez, a boldogsághoz nem pénzre van szükség. Sokan azt gondolják, hogy ha pénz van, akkor minden van. Pedig az Ige mást mond **(21/a dia)**: „**Jobb egy darab száraz kenyér ott, ahol békesség lakik, mint ha zsíros falatokkal van tele a ház, de veszekednek benne.**” Péld 17,1. Hány házban veszekednek és mindenük meg van, és még sincs békesség és nincs szeretet. Pedig az ember azt gondolná, hogy a pénzzel mindene meglesz az embernek. Nem olyan régen egy nagyon jómódú barátom, ahol most nagyon nagy mélység van a házasságukban, mondta: „*Mindenem megvan, semmiért nem kell aggódnom, nincsenek anyagi terheim, de mit nem adnék azért, hogy békességem legyen a feleségemmel! S ehelyett nézd meg, mi van nálunk!*” A békességet Krisztus fogja tudni megadni. Hány család, hány házasság, hány férj és feleség keresi a békességet, és talán vannak zsíros falatok, de hányan mit meg nem adnának azért, hogy békesség legyen otthon. És nincs békesség! Krisztus nélkül nem is lesz békesség! Ott azonban, ahol Krisztus békessége uralkodik, ahol Krisztus a családfő, ott férj-

feleség, édesapa-édesanya, ott a gyermekek Isten áldását tapasztalhatják meg. Ott megvalósul az, amiről az Ige beszél **(22. dia)**: „**6Az öregek koronája: az unokák, és a fiak ékessége: az atyák.**” Péld 17,6.

Drága Gyülekezet!

Kedves Férjek és Feleségek!

Kedves Édesapák és Édesanyák!

- Milyen a jó feleség és édesanya?
- Milyen a jó férj és édesapa?
- Milyen a nevelt és a nevetlen gyermek?
- Hogy lehet igazán békesség a családban?

Mit kell tudni a családról a Biblia tükrében? Isten Igéje egyértelműen és világosan tanít bennünket, s ha ahhoz igazítunk mindent, akkor áldás lesz a házasesületünkön, a családi életünkön, a gyermeknevelésünkön. Ki ne szeretné ezt, ki ne vágyódna erre? Ki ne szeretne jó feleség és férj, jó édesapa és édesanya, áldott gyermek és



„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

békében élő család lenni. Mindannyian vágyódunk erre, de Krisztussal lehet ezt egyedül megtapasztalni. Ha ez után vágyódunk és nincs meg, akkor bátorítalak, hogy nézz Krisztusra, emeld fel tekintetedet, szegezd tekintetedet a keresztre, ahol van bocsánat, van újratekintés, ahonnan kaphatsz áldást. Nem baj, hogy eddig nem voltál a helyzet magaslatán, de engedd, hogy Isten felemeljen, és behelyezzen téged abba a helyzetbe, hogy áldás légy feleséged és férjed, gyermekeid, édesanyád és édesapád életében! Ne király, hanem korona legyél családban – ahogy az Ige mondja **(23. dia): „<sup>6</sup>Az öregek koronája: az unokák, és a fiak ékessége: az atyák.”** Péld 17,6.

Ámen!